

JEZUS VOLGEN DOOR DE WOESTIJN

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, veel wedergeboren christenen zijn wel bekend met de lering, dat hun bekering en verlossing van zondeslavernij en wereldse gebondenheden wordt getypeerd door het verhaal van de Uittocht uit Egypte van het volk van Israël. Israël werd geleid door Mozes, die op zijn beurt onder de direkte leiding stond van de Here God, de grote Schepper van hemel en aarde. In Zijn grote barmhartigheid was Hij zo genadig en bewogen door de bittere ellende van Israël, dat Hij reageerde op hun geschrei en hen bevrijdde uit Egypte (Ex. 3:7-10). Hij zond Mozes die Israël uitleidde uit de slavernij, nadat zij in die donkere nacht, waarin de doodsengel alle eerstgeborenen in Egypte doodde maar hen spaarde, éérst het bloed van een geslacht lammetje aan de deurposten van hun huizen hadden gestreken.

Wat een geweldig schaduwbeeld van onze verlossing, broeders en zusters. God zond Jezus, het Lam Gods, voor onze verlossing (Joh. 1:29). Jezus werd gekruisigd, geslacht voor onze verlossing. En de doodsengel zal ook ons voorbij gaan, wanneer hij ziet dat wij Jezus' Bloed in geestelijke zin aan de deur van ons hart hebben gestreken.

Vergeven, verlost en bevrijd uit zondeslavernij! Vrij! Hallelujah! Prijst God! Maar dan? Wat nu? Wat te doen?

Wel, voortaan behoren wij Jezus te volgen. Zoals Israël Mozes volgde, die op zijn beurt direkt door God werd geleid, behoren wij Jezus te volgen, Die onder de volkomen leiding van God, Zijn hemelse Vader, staat. Jezus is God Zelf (1 Joh. 5:20) en de Tweede Persoon van de goddelijke Drie-eenheid, maar Hij doet alleen de wil van de Vader (Joh. 5:30; 6:38).

Het verhaal van de Uittocht uit Egypte leert pas bekeerde christenen een geweldige les over hoé Jezus te volgen. Helaas genegeerd dan wel onbegrepen door nog al wat christenen, die al jaren geleden tot bekering kwamen.

God weet exact wat goed voor ons is. Hij kent ons enthousiasme na onze bekering, dat wij Hem van harte willen dienen, maar Hij kent ook onze zwakheden. En omdat Hij ons kent, wil Hij ons op en via wegen leiden, waar wij geen averij oplopen, veel leren, tot zegen van anderen zijn en geen schade veroorzaken. Kortom, Hij wil ons persoonlijk leiden. En als wij in geloof en gehoorzaamheid Zijn hand aannemen, zullen wij voor honderd procent veilig in het Beloofde Land arriveren.

En weet u, álles wat Israël op weg naar het Beloofde Land is overkomen, en ook hun kwade gedrag, is opgeschreven als een waarschuwing voor ons. Van Israël mogen wij leren!

1 Cor. 10:6,11 – *“En deze dingen zijn geschied ons tot voorbeelden, opdat wij geen lust tot het kwaad zouden hebben, gelijkerwijs als zij lust gehad hebben. En deze dingen alle zijn hunlieden overkomen tot voorbeelden; en zijn beschreven tot waarschuwing van ons, op dewelke de einden der eeuwen gekomen zijn.”*

De tekst die ik met u in dit verband wil lezen is Ex. 13:17-18a – *“En het is geschied, toen Faraö het volk had laten trekken, zo leidde hen God niet op den weg van het land der Filistijnen, hoewel die nader was; want God zeide: Dat het den volke niet rouwe, als zij den strijd zien zouden, en wederkeren naar Egypte. Maar God leidde het volk om, langs den weg van de woestijn der Schelfzee.....”*

Hoewel er blijkbaar een nadere, d.w.z. een kortere, weg naar het Beloofde Land was, leidde God het volk Israël niet op die weg. Omdat zij dan in een zware strijd tegen de Filistijnen verwickeld zouden raken. Een strijd die hen zo moedeloos zou maken, dat zij naar Egypte zouden terugkeren. Daarom koos God een geschiktere weg voor hen. Wat een heerlijke genade! God wist wat goed voor Israël was (en is). Hij weet ook wat goed voor ons is.

Reeds vele malen heb ik op deze website uitgelegd, dat de Filistijnen in de bijbel een type-beeld zijn voor het vlees. Het vlees waarmee wij allen zijn behept! Wij wonen, hoewel wij geestelijke wezens zijn, nu eenmaal in een lichaam van vlees, nét zoals de voortdurend vijandige Filistijnen in steden midden in het Beloofde Land Israël woonden. Toch wil God niet dat Zijn (nieuw) wedergeboren kinderen tegen hun vlees strijden. Neen, want het vlees is met Jezus gekruisigd en moet gekruisigd blijven. Jezus heeft álles reeds volbracht! Voeg daarbij, dat wij in eigen kracht totaal niets zullen en kunnen bereiken.

Rom. 6:6 – *“Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen.”* Leest u ook Efez. 6:12.

Wat wij christenen moeten doen, is Jezus gehoorzaam en van heel dichtbij volgen, waardoor het vlees gekruisigd blijft (Rom. 8:1-17). En als wij dan moeten strijden, dan zal het de strijd in onze gebeden moeten zijn en het strijden om ons geheel aan Jezus over te geven. Want dit zal forse tegenstand van ons vlees opleveren.

Uit het verhaal mogen we leren, dat het gehoorzaam volgen van Jezus ons in de woestijn zal brengen, want ook Israël werd door God in de woestijn geleid.

God wil in Zijn grote genade niet, dat Zijn kinderen aan het begin van hun volgen van Jezus de meest intense beproevingen moeten ondergaan, waardoor zij de moed zouden kunnen verliezen. Neen, Hij wil ze op de door Hem gekozen weg leiden. Een weg waarin Hij hen geleidelijk en zachtmoedig kan leren. Daarvoor wil Hij Zijn kinderen naar de woestijn leiden. Want dáár zal Hij tot hun harten kunnen spreken. Want omdat er in de woestijn grote schaarste aan water, voedsel, beschutting en adequate wegwijzers is, zullen zij zich alleen nog maar tot Hem kunnen wenden en op Hem kunnen vertrouwen, Die in alles wil voorzien. In de woestijn is er niets. Daar in de woestijn is enkel God ons Deel. Daar wil Hij ons voeden en voorzien. Daar wil Hij ons Zijn hemelse, geestelijke zegeningen geven, opdat onze geestelijke wandel in de hemel zal kunnen zijn (Fil. 3:20). Want hoewel wij nog in deze wereld zijn, zijn wij niet meer van deze wereld.

God, Die een vurig liefhebbende Vader is, verlangt dat wij ons in alles van Hem afhankelijk zullen gevoelen. En ja, daarin noodzaakt de woestijn. En als wij ons dan tot God richten, zal Hij onze harten kunnen bereiken en spreken. Hos. 2:13 – *“Daarom, ziet, Ik zal haar lokken, en zal haar voeren in de woestijn; en Ik zal naar haar hart spreken.”* Frappant dat in het Hebreeuws sprake is van een nauwe relatie tussen de woorden “woestijn” en “spreken”. Woestijn is “midbar” (מִדְבָּר) en spreken is “daavar” (דַּבַּר). Beide woorden zijn afkomstig van dezelfde stam. Woestijn heeft daarom letterlijk de betekenis van “plaats van spreken”. Dat goddelijk spreken is ook hard nodig, omdat we in de woestijn de grote, intense, rebelse boosheid van onze oude natuur leren kennen. Ook daarin is Israël ons een triest voorbeeld!

Dus, zoals gezegd, God bracht het volk van Israël onder de leiding van Mozes via een langere weg (omweg) naar Etham. Ex. 13:20 – *“Alzo reisden zij uit Sukkoth; en zij legerden zich in Etham, aan het einde der woestijn.”* Dat was aan het einde van de woestijn, dat echter voor Israël het begin van de woestijn was!

De plaatsnaam “Etham” (אֶתָם) is van Egyptische oorsprong, maar betekent in het Hebreeuws letterlijk “met hen”. Ja, werkelijk, God ging en was met hen en leidde hen. Dat blijkt zo duidelijk uit de volgende verzen. Ex. 13:21-22 – *“En de HEERE toog voor hun aangezicht, des daags in een wolkkolom, dat Hij hen op den weg leidde, en des nachts in een vuurkolom, dat Hij hen lichtte, om voort te gaan dag en nacht. Hij nam de wolkkolom des daags, noch de vuurkolom des nachts niet weg van het aangezicht des volks.”*

In de wolk- en vuurkolom was God persoonlijk voor Israël aanwezig. Hij beschermde hen met de wolk tegen de brandende zon en met vuur verlichtte Hij hun pad in de donkere nacht. Wat een liefde! Hij koos niet alleen de te bewandelen route vergezeld met instructies hoe te lopen. Neen, Hij kwam persoonlijk in hun midden om hen persoonlijk te leiden en te beschermen. Zo is onze God, broeders en zusters, en zo is Jezus, Die wij volgen.

Maar toen kwam de eerste testcase. God leidde het volk Israël naar de volgende etappeplaats. Hij bracht hen naar de oever van de Rode Zee. Ex. 14:2 – *“Spreek tot de kinderen Israëls, dat zij wederkeren, en zich legeren voor Pi-hachiroth, tussen Migdol en tussen de zee, voor Baäl-zefon; daar tegenover zult gij u legeren aan de zee.”*

God bracht Israël naar de oever van de zee. Dus vóóruit konden zij niet meer. Links en rechts van hen waren de steile bergen. En achter het volk naderden de achtervolgende Egyptenaren onder aanvoering van een ziedende faraö. Ex. 14:9 – *“En de Egyptenaars jaagden hen na, en achterhaalden hen, daar zij zich gelegerd hadden aan de zee; al de paarden, de wagens van Faraö en zijn ruiters, en zijn heir; nevens Pi-hachiroth, voor Baäl-zefon.”* Israël kon geen kant meer op. Menselijkerwijs was er geen ontsnapping meer mogelijk. Ex. 14:10 – *“Als Faraö nabij gekomen was, zo hieven de kinderen Israëls hun ogen op, en ziet, de Egyptenaars togen achter hen; en zij vreesden zeer; toen riepen de kinderen Israëls tot den HEERE.”*

Zoals gezegd was er schijnbaar geen oplossing meer. Maar zie wat er gebeurde, ondanks hun roepen tot God, dat in feite een (aan)klacht tegen Hem was (lees de verzen 11-12).

Nu trad God op en ging voor Israël strijden. Ex. 14:14 – *“De HEERE zal voor ulieden strijden, en gij zult stil zijn.”* Het grote geheim van het volgen van God, van het volgen van Jezus, is dat wij stil zullen zijn en op Hem vertrouwen, in geloof, dat Hij voor ons de strijd voert.

Hoe doet Hij dat? NB, het is goed te bedenken, dat de strijd in de hemelse gewesten wordt gevoerd. Een strijd tegen de boze machten in de lucht (Efez. 6:12)! God, Die almachtig is en onverslaanbaar, nam een strategische positie in ter bescherming van Zijn volk, Zijn kinderen. Ex. 14:19-22 – *“En de Engel Gods, Die voor het heir van Israël ging, vertrok, en ging achter hen; de wolkkolom vertrok ook van hun aangezicht, en stond achter hen. En zij kwam tussen het leger der Egyptenaren, en tussen het leger van Israël; en de wolk was te gelijk duisternis en verlichtte den nacht; zodat de een tot den ander niet naderde den gansen nacht. Toen Mozes zijn hand uitstreckte over de zee, zo deed de HEERE de zee weggaan, door een sterken oostenwind, dien gansen nacht, en maakte de zee droog, en de wateren werden gekliefd. En de kinderen Israëls zijn ingegaan in het midden van de zee, op het droge; en de wateren waren hun een muur, aan hun rechterhand en aan hun linkerhand.”*

God verplaatste de wolk- en de vuurkolom, waarmee Hij het volk van Israël voorheen had geleid, naar achteren. Hij plaatste de wolk- en vuurkolom, waarin Hij persoonlijk aanwezig was, tussen het volk en de vijand, faraö met zijn soldaten. De vuurkolom verlichtte het kamp van Israël, en de wolkkolom zorgde voor diepe duisternis in het kamp van de vijanden, zodat zij Israël niet konden naderen. En vervolgens opende God een weg dwárs door de zee, die voorheen schier onoverkomelijke hindernis. Menselijk gezien althans, doch niet voor God! En terwijl het licht van achteren scheen en hen een begaanbare weg vlak voor hen toonde (hoewel niet in de verre verte, waar uiteraard duisternis heerste), gingen zij in geloof op pad. Over een droog pad door de zee. Ja, dan is er vast geloof nodig, zeker als muren van water je omringen. En vervolgens zorgde God voor paniek in de gelederen van de vijanden, die dachten dat zij hetzelfde als Gods kinderen konden doen, die dachten dat ook zij over dat pad konden gaan. God verschrikte hen en sloot de wateren van de zee over hen, waardoor zij allemaal jammerlijk verdronken (Ex. 14:23-31).

Geliefde broeders en zusters, op deze wijze zal God ook ons beschermen tegen elke macht van satan. Dit is de weg des geloofs. Ook voor ons, christenen. Dit is hoe onze woestijnwandel achter Jezus aanvangt en voortdurend zal zijn. Dit is het principe van de woestijnwandel. Gebaseerd op geloof en in vol vertrouwen, dat Hij niet alleen voor Israël streed, maar ook voor ons strijdt. Zodanig geloof en vertrouwen, dat wij stil zullen zijn in volle verwachting van Zijn daden, waardoor Hij zal voorzien in begaanbare wegen, voldoende water en voedsel, adequate leiding en bescherming tegen de vijand. Hallelujah! Is het gemakkelijk om deze weg te bewandelen? Niet zondermeer. Nodig is, dat wij wedergeboren kinderen Gods zijn geworden. Dán zal Hij ons leiden en voor ons strijden. Tevens is het noodzakelijk, dat wij geloofsstappen zetten. Vertrouwen op Hem, dat Hij het zal doen. En wat

is voor een mens moeilijk om aan de zijlijn te gaan staan en op Hem te vertrouwen. Willen wij zelf niet altijd zo snel mogelijk actie ondernemen, zodra er een probleem aan de horizon opdoemt? Helaas meestal tot schade en schande!

Moge Jezus u en mij deze week zegenen met geloof in Zijn leiding en hulp. Amen.